

kan inddrage også ikke-børsnoterede aktiver af lignende karakter som fondsaktiverne, f. eks. pantebreve og ikke-børsnoterede aktier.

Ifølge lovens § 2 er værdipapircentralen en *privat, selv-ejende institution*, hvis retningslinier for drift, virksomhed, sikkerhed m.v. fastlægges af centralens bestyrelse i en vedtægt, der godkendes af industriministeren.

Loven indeholder således ikke nærmere regler om centralens ledelse. De eneste regler fremgår af lovens kapitel 2, hvor § 3 lader industriministeren udnævne *bestyrelsen*, der er sammensat af en uafhængig formand, 5 repræsentanter for udstederne af fondsaktiver, 5 repræsentanter for investorerne og de kontoførende institutter og 2 arbejdstagervalgte medlemmer (lovens § 3, stk. 2, og § 4). Bestyrelsen ansætter ifølge § 5 en *direktion*.

Adgangen til at foretage registrering i værdipapircentralen på dennes vegne tilkommer *de kontoførende institutter*, der i lovens § 6 er defineret som Danmarks Nationalbank og overformynderiet, banker og sparekasser, fondsboersvekslerere og realkreditinstitutter og andre obligationsudstedende institutter for så vidt angår fondsaktiver, der er udstedt af det pågældende institut. Ekspeditionen og sagsbehandlingen sker således decentralt, idet de kontoførende institutter varetager kontakten med investorerne.

Retsvirkningerne af registrering m. v. fremgår af lovens kapitel 4. Disse regler er inspireret af de love, der gælder på tilsvarende områder, nemlig gældsbrevsloven og tinglysningsloven, men et selvstændigt formueretligt regelsæt er nødvendigt, da EDB-registreringen i værdipapircentralen skal erstatte den fysiske eksistens af værdipapirerne.

Den generelle regel indeholdes i § 8, stk. 1, hvorefter rettighederne over registrerede fondsaktiver skal registreres i værdipapircentralen for at opnå beskyttelse mod retsforfølgning og aftaleerhververe. Bestemmelsen, der svarer til tinglysningslovens § 1, stk. 1, lader retsvirkningerne regnes fra anmeldelsen til registrering i det kontoførende institut.